

MINISTERI DE TREBALL I AFERS SOCIALS

13587 *REIAL DECRET 869/2007, de 2 de juliol, pel qual es regula la concessió de prestacions assistencials en consideració a les situacions especials derivades del treball en el mar per a treballadors i beneficiaris del règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar i s'estableixen determinats serveis als treballadors del mar.* («BOE» 168, de 14-7-2007.)

El treball en el mar es caracteritza per un seguit de situacions que es donen per la seva naturalesa i per les condicions del centre on es duu a terme. En primer lloc, el treballador ha de complir unes condicions específiques en enrolar-se per exercir la seva professió. En segon lloc, la condició de mobilitat del vaixell com a centre de treball i l'exercici professional en un medi hostil generen al treballador, d'una banda, situacions d'alt risc derivat de la permanent exposició als perills del mar i, de l'altra, el fet d'afrontar en els ports, sobretot a l'estranger, perills o dificultats especials i, en un cas extrem, el risc d'abandonament per qualsevol causa: fi de contracte, abandonament del vaixell o de la tripulació, naufragi i altres supòsits de terminació o interrupció de l'ocupació.

El text refós de les lleis 116/1969, de 30 de desembre, i 24/1972, de 21 de juny, pel qual es regula el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar, aprovat pel Decret 2864/1974, de 30 d'agost, en el seu article 29.1.j) i 2, inclou entre l'acció protectora d'aquest règim les prestacions i serveis socials en consideració a contingències i situacions especials i els beneficis de l'assistència social de la Seguretat Social.

Al seu torn, l'article 44 de l'esmentat text refós determina que «Amb independència de les prestacions a què es refereixen els articles anteriors, s'estableixen a favor dels treballadors i, si s'escau, de les seves famílies els serveis socials que per reglament es determinin en atenció a contingències i situacions especials», i s'al·ludeix, entre altres beneficis, a les indemnitzacions per naufragi i a l'assistència social que «es podrà concedir en els mateixos supòsits i condicions que en el règim general, així com en les situacions excepcionals d'atur involuntari que superin l'atur estacional que correspon al període de manca de pesca i a l'anormal estat del mar».

Així mateix, la disposició final quarta.2 del text refós esmentat autoritza el Govern per modificar, en benefici dels treballadors, les prestacions que estableix la pròpia norma.

D'altra banda, el Conveni número 23, revisat pel Conveni número 166, sobre la repatriació de la gent de mar, de l'Organització Internacional del Treball, reconeix al treballador del mar el dret a ser repatriat en casos d'extinció, per diverses causes, del contracte a l'estranger. En cas que l'armador no prengui les mesures necessàries per a la seva repatriació, d'acord amb el conveni esmentat, li correspon, i per aquest ordre, a l'autoritat competent de l'Estat en el territori del qual estigui matriculat el vaixell, a l'Estat del territori del qual hagi de ser repatriat o a l'Estat del qual el treballador sigui nacional.

En conseqüència, es regulen prestacions assistencials en consideració a contingències i situacions especials del treball en el mar i s'estableixen determinats serveis d'assistència a l'estranger per al sosteniment i la repatriació de treballadors del mar en cas d'abandonament per empreses insolvents, captura, naufragi i altres d'anàlegs, i per a l'atenció urgent als treballadors del mar transe-

ünts, nacionals o estrangers, que ho necessitin a conseqüència de naufragi, accident, o qualsevol altra causa justificada, en el territori nacional.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Treball i Afers Socials, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 29 de juny de 2007,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte del Reial decret i finalitat de les prestacions assistencials i serveis.*

Aquest Reial decret desplega l'article 29.1.j) del text refós de les lleis 116/1969, de 30 de desembre, i 24/1972, de 21 de juny, pel qual es regula el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar, aprovat pel Decret 2864/1974, de 30 d'agost, i determina les prestacions assistencials en atenció a contingències i situacions especials del treball en el mar.

Així mateix, estableix determinats serveis per garantir l'assistència als treballadors del mar a l'estranger i als transeünts en territori nacional, en compliment del Conveni número 23, revisat pel Conveni número 166, sobre la repatriació de la gent de mar, de l'Organització Internacional de Treball.

CAPÍTOL II

Prestacions assistencials

Article 2. *Concepte, situacions i objecte de cada prestació assistencial.*

Les prestacions assistencials es concedeixen per atendre les situacions especials derivades del treball en el mar. S'entenen com a situacions especials derivades del treball en el mar les situacions en què es troba el treballador del mar a conseqüència de les circumstàncies que concorren en el treball marítim i pesquer. Són les següents:

a) Pèrdua d'equipatge individual a conseqüència de naufragi o accident de mar.

Aquesta prestació té per objecte compensar els treballadors que pesquen a bord de l'embarcació dels danys i perjudicis econòmics originats per la pèrdua d'equipatge i béns d'ús personal a conseqüència de naufragi o accident de mar.

b) Mort a bord o desaparició.

S'aplica aquesta prestació a les situacions en les quals el treballador mor a bord de l'embarcació i a altres situacions en les quals, sense tenir proves de la seva mort a bord, hi hagi constància de la seva desaparició.

c) Trasllat de cadàvers.

Es concedeix aquesta prestació per contribuir a fer front a les despeses ocasionades pel trasllat, al seu lloc de residència, del cadàver del tripulant que hagi mort mentre prestava els seus serveis en vaixells nacionals o estrangers.

Article 3. *Beneficiaris.*

Poden ser beneficiaris de les prestacions assistencials, sempre que s'acreditin els requisits establerts a l'article 4, els següents:

a) Els treballadors del mar inclosos en el camp d'aplicació del règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar.

b) Els familiars o assimilats dels treballadors inclosos en el paràgraf a), i per aquest ordre:

1r El cònjuge i els parents per consanguinitat, afinitat o per adopció, fins al segon grau inclusivament, que convisquin amb ells i al seu càrrec, llevat que la no-convivència, en el cas dels fills, derivi de sentència judicial de separació matrimonial o divorci.

2n Qui, sense ser el seu cònjuge, mantingui una anàloga relació d'afectivitat i convisqui amb ells i al seu càrrec. Per ser beneficiari d'aquestes prestacions han d'acreditar un any, com a mínim, de convivència ininterrompuda.

3r Els inclosos en els paràgrafs 1r i 2n, i per aquest ordre, després de la mort del titular del dret.

c) Per a la prestació que s'ha de reconèixer en la situació prevista a l'article 2.c), es presumirà, llevat de prova en contra, que les despeses han estat sufragades pel cònjuge supervivent, fills i parents del mort que convisquin amb ell habitualment, o el patró, armador o consignatari.

Article 4. *Requisits.*

Per causar dret a les prestacions assistencials els treballadors han d'estar en situació d'alta o assimilada a l'alta en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar en sobrevenir la contingència o situació protegida, sense perjudici del que preveu l'article 40.4 del text refós de les lleis 116/1969, de 30 de desembre, i 24/1972, de 21 de juny, pel qual es regula el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar, i acreditar que s'està incurs en alguna de les situacions específiques del treball en el mar que preveu l'article 2.

Article 5. *Quantia de les prestacions assistencials.*

La quantia de les prestacions assistencials que s'ha d'atorgar per a cada situació l'ha de determinar per reglament el Ministeri de Treball i Afers Socials.

Article 6. *Sol·licituds.*

1. El procediment s'ha d'iniciar a sol·licitud de l'interessat i les sol·licituds s'han de presentar en les direccions provincials o locals de l'Institut Social de la Marina, sense perjudici del que disposa l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. Juntament amb les sol·licituds s'ha d'adjuntar la documentació que determini per reglament el Ministeri de Treball i Afers Socials.

3. Si els sol·licitants no adjunten tota la documentació exigida o la presentada té algun defecte formal, se'ls requerirà perquè, en el termini de deu dies, se solucioni la falta o s'hi adjuntin els documents preceptius, amb la indicació que, si no ho fan, es considerarà que han desistit de la seva petició, amb la resolució prèvia que ha de ser dictada en els termes que preveu l'article 42 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Article 7. *Tramitació de sol·licituds.*

1. Les direccions provincials de l'Institut Social de la Marina han de tramitar les sol·licituds presentades per a totes les prestacions assistencials sobre la base de les dades aportades, i han de fer les comprovacions que siguin procedents.

2. Les direccions provincials de l'Institut Social de la Marina, abans de la resolució, han d'efectuar el tràmit d'audiència en els termes que estableix l'article 84 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Article 8. *Resolució, notificació i recurs.*

Correspon als directors provincials de l'Institut Social de la Marina la resolució de les sol·licituds de les prestacions assistencials.

1. El director provincial de l'Institut Social de la Marina, en el termini de quinze dies des de la data d'elevació de la corresponent proposta, amb la fiscalització prèvia de conformitat pel corresponent òrgan de la Intervenció General de la Seguretat Social, ha de dictar resolució motivada en la qual s'ha d'expressar la concessió de la prestació assistencial i la seva quantia o, si s'escau, la seva desestimació.

2. El termini màxim per a la resolució i notificació del procediment és de tres mesos comptats a partir del dia en què la sol·licitud hagi tingut entrada en qualsevol dels registres de l'Institut Social de la Marina. D'acord amb el que preveu la disposició addicional vint-i-cinquena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, el silenci administratiu té efectes desestimatoris.

La resolució s'ha de notificar d'acord amb el que disposen els articles 58 i 59 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, i s'ha de publicar, així mateix, en els taulers d'anuncis de les direccions provincials de l'Institut Social de la Marina.

3. Contra la resolució del director provincial de l'Institut Social de la Marina es pot interposar reclamació prèvia davant el mateix director provincial de l'Institut Social de la Marina i, si s'escau, demanda davant el jutjat social, en els termes que preveu l'article 71 text refós de la Llei de procediment laboral, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/1995, de 7 d'abril.

CAPÍTOL III

Serveis

Article 9. *Concepte, situacions i objecte de cada servei.*

Els serveis s'han de dispensar per garantir l'assistència als treballadors del mar en les següents situacions:

a) Assistència a l'estranger.

L'objecte d'aquest servei és l'assistència als treballadors del mar en casos d'abandonament per empreses insolvents, per captura, naufragis i altres d'anàlegs a l'estranger, de manera que se'ls mantindrà i se'ls restituirà al seu lloc de residència, avançant les despeses que siguin necessàries, sense perjudici de la responsabilitat que competeix al navilier, a l'armador o al representant legal.

b) Assistència a transeünts.

L'objecte d'aquest servei és l'assistència als treballadors del mar transeünts, nacionals o estrangers, que a conseqüència de naufragi, accident o qualsevol altra causa justificada, en territori nacional, puguin requerir atencions urgents mentre l'empresa armadora, el representant legal o les autoritats competents del país de què es tracti puguin fer-se'n càrrec.

Aquest servei s'ha de prestar sense perjudici de les competències assumides per les comunitats autònomes que hagin rebut el traspàs de la gestió de l'Institut Social de la Marina en matèria de serveis socials.

Article 10. *Beneficiaris.*

Poden ser beneficiaris dels serveis:

a) Per a l'atenció de la situació assistència a l'estranger:

Els treballadors del mar espanyols i els naturals de les nacions que conformen l'espai econòmic europeu que

tinguin residència a Espanya i que estiguin inclosos en el camp d'aplicació del règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar.

Els treballadors del mar espanyols encara que no estiguin inclosos en el camp d'aplicació del règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar.

Els treballadors del mar naturals de les nacions que conformen l'espai econòmic europeu que tinguin residència a Espanya i no estiguin inclosos en el camp d'aplicació del règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar, sempre que no hagi estat assumida la seva repatriació, en el cas que li correspongui, per l'Estat del qual siguin nacionals.

b) Per a l'atenció de la situació assistència a transeünts, els treballadors del mar de qualsevol nacionalitat.

Article 11. *Requisits.*

Per acreditar dret als serveis per a l'atenció dels treballadors del mar previstos a l'article 9, els sol·licitants han d'acreditar que estan incursos en alguna de les situacions que preveu l'esmentat article.

Article 12. *Quantia dels serveis.*

La quantia necessària per cobrir els serveis l'ha de determinar per reglament el Ministeri de Treball i Afers Socials.

Aquestes quanties les ha d'abonar l'Institut Social de la Marina, per ser requerides posteriorment a les empreses armadores o consignatàries.

Article 13. *Procediment del servei d'assistència a l'estranger.*

L'Institut Social de la Marina ha de demanar a la representació diplomàtica espanyola en el país de què es tracti l'informe sobre la situació d'abandonament i l'estat de necessitat dels treballadors, així com sobre la necessitat de repatriar-los. Així mateix, ha de posar en coneixement de l'armador i, si s'escau, de l'Estat d'abanderament del vaixell, la situació dels treballadors i la necessitat de la seva repatriació.

Pel que fa a aquest informe s'ha de sol·licitar, en el supòsit que no hi hagi resposta de l'armador o de l'Estat d'abanderament, si s'escau, a la representació diplomàtica espanyola que es faci càrrec de les despeses que s'originin pel manteniment i pels bitllets per al trasllat de tots els tripulants que hagin estat abandonats, i l'Institut Social de la Marina s'ha de comprometre a reintegrar-los.

El procediment de reclamació de les despeses que corresponguin als armadors establerts, o que disposin de representació legal o consignatari, en el territori nacional, s'ha de portar a terme d'acord amb la normativa aplicable en matèria de gestió recaptadora de la Seguretat Social.

Quan l'armador no estigui establert en el territori nacional ni disposi en aquest territori de representant legal o consignatari, s'ha de traslladar la despesa a l'Estat d'abanderament del vaixell perquè, al seu torn, exigeixi a l'armador el seu reintegrament a l'Institut Social de la Marina.

En cas que aquests riscos estiguin assegurats s'ha de reclamar el reintegrament de les despeses a l'entitat asseguradora.

Article 14. *Sol·licituds.*

1. El procediment s'ha d'iniciar a sol·licitud de l'interessat i les sol·licituds s'han de presentar en les direccions provincials o locals de l'Institut Social de la Marina sense perjudici del que disposa l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

2. Juntament amb les sol·licituds s'ha d'adjuntar la documentació que determini per reglament el Ministeri de Treball i Afers Socials.

3. Si els sol·licitants no adjunten tota la documentació exigida o la presentada té algun defecte formal, se'ls ha de requerir perquè, en el termini de deu dies, se solucioni la falta o s'adjuntin els documents preceptius, amb la indicació que, si no ho fan, se'ls tindrà per desistits de la seva petició, prèvia resolució que ha de ser dictada en els termes que preveu l'article 42 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Article 15. *Tramitació de sol·licituds.*

1. Les direccions provincials de l'Institut Social de la Marina han de tramitar les sol·licituds presentades per al servei que preveu l'article 9.b) sobre la base de les dades aportades i han de fer les comprovacions que siguin procedents.

2. Les direccions provincials, abans de la resolució, han d'efectuar el tràmit d'audiència en els termes que estableix l'article 84 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

3. La Subdirecció General d'Acció Social Marítima de l'Institut Social de la Marina ha de tramitar les sol·licituds per a l'atenció del servei que preveu l'article 9.a) en coordinació amb les autoritats consulars.

Article 16. *Resolució, notificació i recursos.*

1. Correspon als directors provincials de l'Institut Social de la Marina la resolució de les sol·licituds del servei que preveu l'article 9.b).

a) El director provincial de l'Institut Social de la Marina, en el termini de quinze dies des de la data d'elevació de la corresponent proposta, amb la fiscalització prèvia de conformitat pel corresponent òrgan de la Intervenció General de la Seguretat Social, ha de dictar resolució motivada en la qual s'ha d'expressar la concessió del servei i l'import o, si s'escau, la seva desestimació.

b) El termini màxim per a la resolució i notificació del procediment és de trenta dies hàbils comptats a partir del dia en què la sol·licitud hagi tingut entrada en qualsevol dels registres de l'Institut Social de la Marina. A tenor de l'article 43.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, el silenci administratiu té efectes estimatoris.

La resolució s'ha de notificar d'acord amb el que disposen els articles 58 i 59 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, i s'ha de publicar, així mateix, en els taulers d'anuncis de les direccions provincials de l'Institut Social de la Marina.

c) Contra la resolució del director provincial de l'Institut Social de la Marina es pot interposar recurs d'alçada davant el director general de l'Institut Social de la Marina, en el termini d'un mes comptat a partir de l'endemà al de la notificació de la resolució, de conformitat amb el que preveuen els articles 114 i 115 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

2. Correspon al director general de l'Institut Social de la Marina la resolució de les sol·licituds del servei que preveu l'article 9.a).

a) El director general de l'Institut Social de la Marina, en el termini de quinze dies des de la data d'elevació de la corresponent proposta, amb la fiscalització prèvia de conformitat pel corresponent òrgan de la Intervenció General de la Seguretat Social, ha de dictar resolució motivada en la qual s'ha d'expressar la prestació del servei i el seu import o, si s'escau, la seva desestimació.

b) El termini màxim per resoldre i notificar el procediment és de trenta dies hàbils comptats a partir del dia en què la sol·licitud hagi tingut entrada en qualsevol dels registres de l'Institut Social de la Marina. A tenor de l'arti-

cle 43.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, el silenci administratiu té efectes estimatoris.

La resolució s'ha de notificar d'acord amb el que disposen els articles 58 i 59 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, i s'ha de publicar, així mateix, en els taulers d'anuncis de les direccions provincials de l'Institut Social de la Marina.

c) Contra la resolució de la Direcció General de l'Institut Social de la Marina, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar potestativament recurs de reposició davant l'esmentat òrgan, en el termini d'un mes a partir de la data de notificació, o bé impugnar-la directament davant l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu, en la forma i els terminis que preveuen els articles 45 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Disposició addicional primera. *Infraccions i sancions.*

En matèria d'infraccions i sancions cal atènyer-se al que disposen el text refós de la Llei general de la Seguretat Social i el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.

Disposició addicional segona. *Normativa aplicable.*

En tot el que no preveu aquest Reial decret s'aplica el que disposen el text refós de les lleis 116/1969, de 30 de desembre, i 24/1972, de 21 de juny, pel qual es regula el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar, el text refós de la Llei general de la Seguretat Social i la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.17a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social.

Disposició final segona. *Desplegament reglamentari.*

Correspon al ministre de Treball i Afers Socials dictar totes les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament del que disposa aquest Reial decret.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial d'Estat».

Madrid, 2 de juliol de 2007.

JUAN CARLOS R.

El ministre de Treball i Afers Socials,
JESÚS CALDERA SÁNCHEZ-CAPITÁN

13588 REIAL DECRET 870/2007, de 2 de juliol, pel qual es regula el programa d'ocupació amb suport com a mesura de foment d'ocupació de persones amb discapacitat en el mercat ordinari de treball. («BOE» 168, de 14-7-2007.)

D'acord amb l'article 37.1 de la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'integració social dels minusvàlids, la finalitat primordial de la política d'ocupació dels treballadors amb

discapacitat ha de ser que s'integrin, en condicions que garanteixin l'aplicació del principi d'igualtat de tracte, en el sistema ordinari de treball o, si no, que s'incorporin al sistema productiu mitjançant la fórmula especial de treball protegit, a través dels centres especials d'ocupació. En els últims anys, gràcies al ferm compromís i a l'actuació conjunta de les administracions públiques, els interlocutors socials i el teixit associatiu de la discapacitat, s'ha desplegat una rellevant activitat normativa, programàtica i pressupostària per afavorir l'accés a l'ocupació de les persones amb discapacitat que ha ofert resultats encoratjadors, reflectits en una creixent incorporació de persones amb discapacitat al mercat de treball. Aquesta intensificació de les polítiques actives d'ocupació adreçades als treballadors amb discapacitat s'ha de continuar i ampliar buscant noves fórmules que tinguin com a prioritat la inserció laboral en el mercat de treball ordinari.

Aquestes noves fórmules han de tenir en compte la diversitat i pluralitat que caracteritza la població amb discapacitat, i s'han d'atendre de manera diferent segons les demandes i necessitats que presenta cada grup de treballadors amb discapacitat. En efecte, dins del conjunt de les persones amb discapacitat, hi ha grups que, a causa del tipus de deficiència concreta que tenen, com per exemple paràlisi cerebral o trastorns de l'espectre autista, o del seu grau de minusvalidesa, tenen més dificultats d'accés al mercat de treball. Aquesta realitat exigeix adoptar mesures específiques, que es podrien considerar d'acció positiva dins del grup de les persones amb discapacitat, ja que es tracta de tractaments més intensos i diferenciats per estimular l'ocupabilitat d'aquests grups de treballadors amb discapacitat que tenen més dificultats d'inserció laboral.

Una de les mesures que pot afavorir de manera més important la inserció de les persones amb discapacitat severa en el mercat de treball ordinari és l'ocupació amb suport. Consisteix en un conjunt d'activitats d'orientació i acompanyament individualitzat que presten, en el mateix lloc de treball, preparadors laborals especialitzats als treballadors amb discapacitat amb especials dificultats d'inserció laboral que duen a terme la seva activitat en empreses normalitzades, del mercat ordinari de treball, en condicions similars a la resta dels treballadors que ocupen llocs similars.

Precisament per la importància i transcendència que té l'ocupació amb suport en la integració en el mercat de treball ordinari de les persones amb discapacitat, el mateix Programa nacional de reformes d'Espanya, aprovat el 13 d'octubre de 2005, que constitueix la referència fonamental de la política econòmica del Govern espanyol per al període 2005-2010, estableix, dins el sisè eix d'actuació, corresponent al «Mercat de treball i diàleg social», com a primera mesura per afavorir la integració laboral de les persones amb discapacitat la «Regulació de l'ocupació amb suport, com a mesura de foment de l'ocupació de les persones amb discapacitat amb especials dificultats per a l'accés al mercat ordinari de treball».

Així mateix, el 28 de juny de 2005 va ser aprovada a la Comissió de Treball i Afers Socials del Congrés dels Diputats la Proposició no de llei sobre modificació de la normativa dels centres especials d'ocupació i la regulació de l'ocupació amb suport, en la qual s'insta el Govern perquè «s'adoptin les mesures necessàries per regular l'ocupació amb suport, com a mesura de foment de l'ocupació de persones amb especials dificultats per a la inserció laboral».

Finalment, la necessitat de regular l'ocupació amb suport també sortia inclosa a l'Acord signat el 3 de desembre de 2002 entre el Ministeri de Treball i Afers Socials i el Comitè Espanyol de Representants de Persones amb Discapacitat (CERMI), sobre mesures per millorar les oportunitats d'ocupació de les persones amb discapacitat, con-